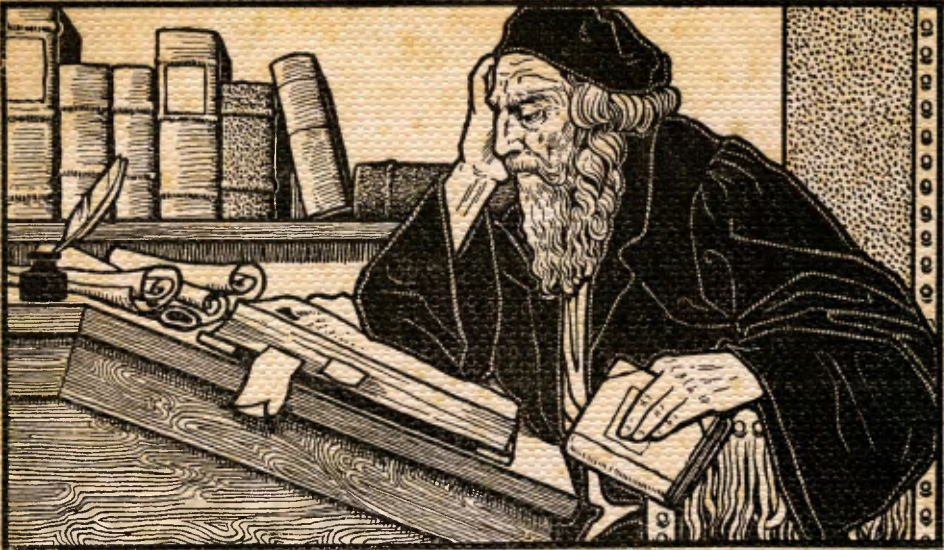

1900 3

Eerste Supplement.

CATALOGUS

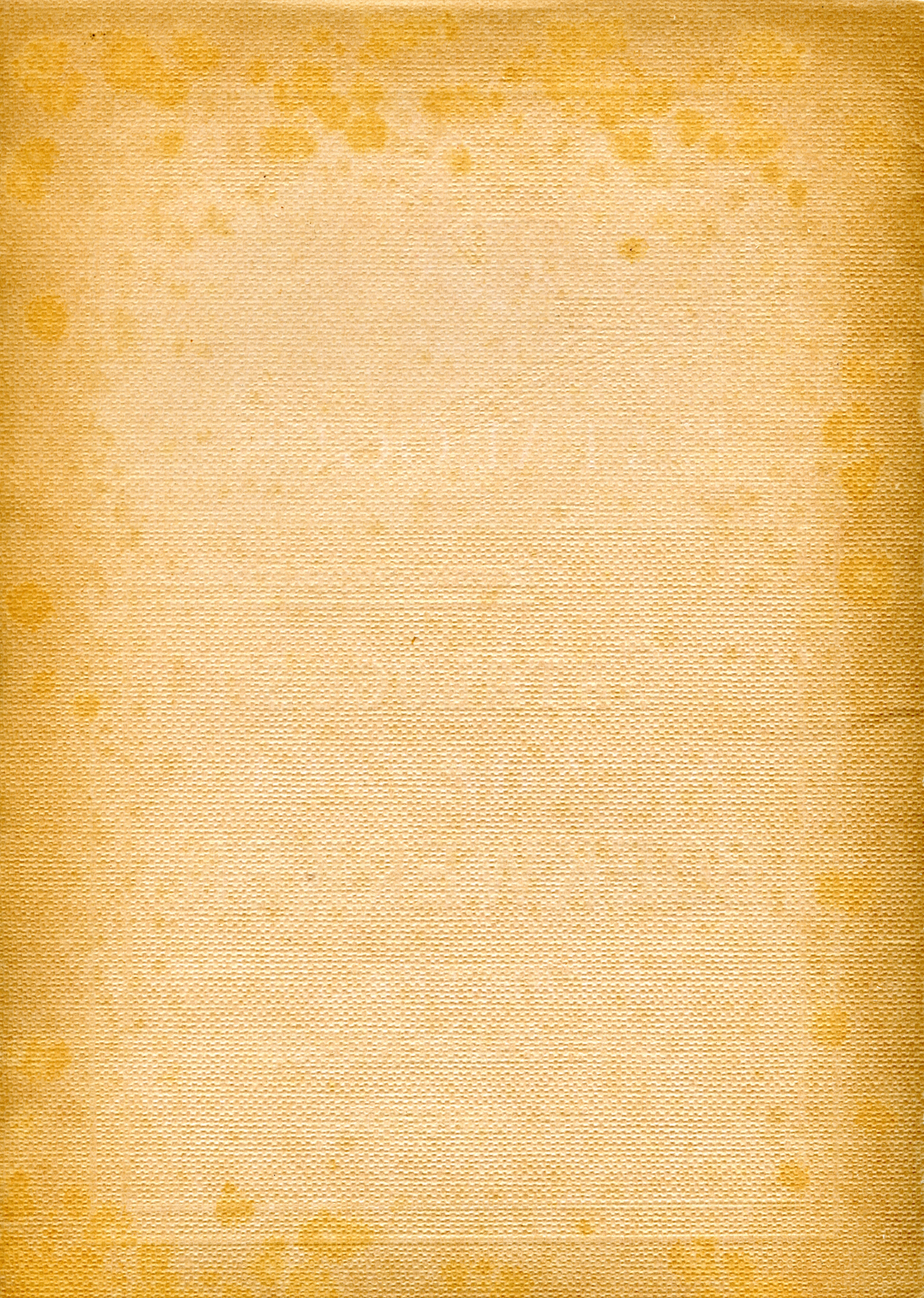
van

BOEKWERKEN,

uitgegeven door

G. F. CALLENBACH

TE NIJKERK.

* * * * *

Hof-Boekhandel.

CATALOGUS

VAN

Oorspronkelijke en Vertaalde

BOEKWERKEN,

uitgegeven van October 1899 tot October 1900 door

G. F. CALLENBACH

TE NIJKERK.

Deze Catalogus is een vervolg op die van 1899. Ieder die deze laatste niet of niet meer bezit vrage hem aan bij den Uitgever en dit fraai geillustreerde boekwerk van 112 pag. wordt *gratis* en *franco* toegezonden.

Uitverkocht zijn uit den Catalogus van 1899:

- Alexandra, of de macht der liefde.
- EMIL FROMMEL. Volksverhalen.
- C. JACOBSHAGEN. Licht van Boven.
- D. ALCOCK. In 's Konings dienst.
- P. BROUWER. De kinderen van den predikant.
- W. H. G. KINGSTON. De koopman van Antwerpen.
- A. VERHORST. De Hellebaardier van Enkhuizen.

KONINGSKINDEREN

door **D. ALCOCK.**

Uit het Engelsch door **ADELPHA.**

—>>> Geïllustreerd. <<<<—

Prijs ingen. f 0.50; geb. f 0.75.

Het is een bekende aardigheid, maar toch nog wel eens te herhalen. Iemand riep in verrukking uit: „Wat is heerlijker dan een schoon verhaal!”

Een ander vatte de uitroep op als vraag en zei: „Twee schoone verhalen.”

Wat hier aangeboden wordt, zijn niet twee, maar vier schoone verhalen, die nog daarenboven het voordeel bezitten, van verschillenden aard te zijn.

D. ALCOCK is een geliefde schrijfster en ADELPHA behoeft als vertaalster zeker geen introductie meer.

De vier verhalen zijn:

Wenzel, de arme student; Het geschenk van den Czaar;

De kleine zendelingen; Uit het land der Inca's.

In het eerste verhaal worden wij verplaatst in de zestiende eeuw, en korten tijd na het afsterven van Dr. M. Luther: het is een zoo eenvoudig, boeiend verhaal, waarin voorname en minder voorname personen blijken geven voor zooveel adel van ziel, dat de lezer zou wenschen zijn leven lang om te gaan met de in het verhaal gemaakte kennissen.

No. 2 brengt ons in Rusland onder Christenen, die zich mogen en kunnen verheugen in wat zij lezen: „Gode zij dank voor Zijne onuitsprekelijke genade.”

No. 3 vertelt van twee knaapjes, lang geleden, die langs allerlei lotwisselingen „bijna met koningsmacht in het land van Axum regeerden”; terwijl

No. 4 ons verplaatst in het land der Inca's (Amerika) in den tijd toen het Christendom daar nog niet was doorgedrongen.

Vier schoone verhalen van onderscheiden inhoud!

A. L. O. E.

Verlost uit Egypte.

Vertaling van A. VAN OS.

Prijs ing. f 1.50; geb. f 1.90.

De Schrijfster, werkelijk geen onbekende in ons land en bij onze lezers, zegt zelf ongeveer het volgende:

„Het Evangelie wordt in den Pentateuch gepredikt. Dit is eene waarheid, waarvan ik diep ben doordrongen. Ik heb getracht in het leven van Mozes, mijnen lezers hiervan een indruk te geven. Ik gevoelde zoo diep de heiligheid van het onderwerp, dat ik niet zonder aarzeling een verdicht verhaal ertusschen invlocht. En toch — kostbare voorwerpen worden, om het vervoer gemakkelijker te maken, wel eens in omhulsels gepakt, die op zich zelf slechts weinig waarde hebben.”

Nederigheid past den mensch en daarom kan A. L. O. E. niet kwalijk genomen worden, dat zij om de hoofdzak des te meer te doen uitkomen, in het voorbericht over het verdichte verhaal spreekt als van „heel weinig waarde”; maar toch zal de lezer zeker daar anders over oordeelen en terwijl hij — wat we hopen en gelooven — het volle licht zien zal, dat de schrijfster laat schijnen op Mozes, zal hem ook blijken, dat het omhulsel, het verdichte verhaal met liefde behandeld, boeit en door belangrijkheid en door schoonen vorm.

Het verdichte verhaal brengt ons op een kasteel tusschen allerlei lieve en aardige menschen, die strengetjes wol opwinden, strengetjes vol knoopen; die een proces voeren, dat al maanden geduurd heeft en nog wel jaren duren kan en waar wild is binnen de omrastering, herten zijn in het park en waar een onuitputtelijke voorraad forellen is in de rivier.

Toch zit niet het belang dier menschen in de opgesomde zaken; dat leeren we uit een hoofdstuk „Verborgene strijd” en zien we in de belangstelling door eenigen hunner geopenbaard in de „voordrachten” (over het leven van Mozes) en veel meer nog in de overdenkingen, die vaak zoo roerend schoon zijn geteekend en doen zien van hoeveel invloed een Christelijke opvoeding is op het gemoed van wel aan verzoeking blootstaande, maar daarin gelukkig niet vallende jonge menschen.

En dan de hoofdzak, waarin de schrijfster zoo'n duidelijken blik doet slaan: „de Pentateuch predikend het Evangelie”, zij zal niet vergeten worden, omdat wij tevens iets vernemen omtrent de personen, aan wie zij uitgelegd wordt: integendeel de belangstelling in de leerlingen zal ons te beter doen luisteren naar de les.

UIT HET LEVEN.

DRIE VERHALEN VOOR JONGENS

door B E T S Y.

Geïllustreerd met 6 platen.

Prijs ingenaaid f 0.50; gebonden f 0.75.

B E T S Y.
Mej. B. de Heer

Daar komt in voor van een jongen, waarvan iets terecht komt: dat is het ware! Er zijn schrijvers en schrijfsters, die altijd brave kinderen schetsen en er zijn andere, die nooit anders dan ondeugende jongens schijnen ontmoet te hebben: de brave kinderen doen wonderen van knapheid, maar.... onze jongens houden niet van hen! Die ondeugende jongens halen allerlei streken uit.... en het is schande voor onze jongens, dat zij die streken wel eens graag hooren vertellen en soms wel probeeren ze na te doen; maar.... de ouders steken daar liefst een stokje voor en dat is wijs! Betsy zegt: „ik heb een ondeugenden

jongen gekend en daar is, *met Gods hulp* wat goeds van terecht gekomen: dat zal ik u eens vertellen.”

Zoo is het goed; daar zijn en ouders en jongens dankbaar voor. „Het gebed van een kind in een dorpsherberg” is het eerste verhaal, dat bijzonder treffend is; „Wien God bewaart, is wel bewaard” is de titel van het tweede verhaal en dan komt, waarvan wij boven begonnen te spreken: „Wie had dat gedacht!”

Moge de lezer leeren zeggen: dat had ik gedacht of kunnen denken, want ik geloof aan Gods almacht. Dan is Betsy's doel bereikt.

KINDERLEVEN.

Drie verhalen voor meisjes

door ELISABETH.

Geïllustreerd met 6 platen.

Prijs ingenaaid f 0.50; gebonden f 0.75.

Het lied der Engelen — Anneke — Grietje's vader — ziedaar de titels van de drie verhalen, door de schrijfster aangeboden aan de meisjes van Nederland; maar, wij twifelen er niet aan of hier en daar zal een jongen het boekje in handen nemen, er niet op letten in het begin, dat het minder voor hem bestemd is, en . . . als iemand het hem zegt, zal zeker zijn antwoord wezen: „dat komt er niets op aan, ik lees het toch, want het is o zoo mooi!” Daar zal de schrijfster dan maar genoegen mee moeten nemen.

Wat den lezer bij Grietje's vader te wachten staat, blijkt al dadelijk uit dezen zin: „Och, Ka Roders van de fabriek is zeker weer niet al te best gehumeurd thuis gekomen. Natuurlijk moest dat schaaap van een kind het weer ontgelden. Ze kwam haar juist in 't steegje tegen en . . . Hoor ze eens schreien!” Ka is de moeder; Grietje was een bedelkind, vroeger de oogappel van haar vader, toen moeder nog niet zoo ruw was en het gezin het goed had. Maar . . . lezer, Grietje heeft nog een Vader in den Hemel en zelfs die booze moeder heeft denzelfden Hemelschen Vader en zij leeren die kennen. *Dat is treffender dan de aangehaalde zin!*

Anneke is een lief klein meisje, dat vraagt wat op haar moeders graf staat en de doodgraver, haar grootvader zegt het haar: „Naar Huis gegaan.” En Anneke vraagt, waar dat huis is en waarom de moeder er heen ging; maar de doodgraver is knorrig en zegt, dat de moeder zich verbeeldde, dat er een beter thuis was dan bij hem, een thuis, waar zij gelukkig zou zijn *na* haar dood.

En de doodgraver blijft een jaar lang doorpraten om Anneke af te brengen van de gedachten aan den lieven Heer; maar grootmoeder, de vrouw van den doodgraver dacht er anders over dan haar trotsche man en . . . Anneke werd dien zelfden man ten zegen. Men zou van dit verhaal kunnen zeggen: hoe God langs wonderbare wegen kinderen tot leeraars maakt.

Het lied der Engelen vertelt ons van een meisje, welks moeder in het begin van het verhaal sterft en dat door dien dood wees wordt. 't Is een arm kind; wel gaarne was zij met moeder meegegaan en God ontfermde Zich over haar door wat de menschen een ongeluk noemden.

Overreden werd zij in het ziekenhuis gebracht, daar liefderijk verzorgd langen tijd; maar toch . . . was zij blij, dat zij naar den hemel ging, waar moeder ook was en dien Jezus eens verliet, bij Wiens geboorte de engelen zongen: „Eere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in de menschen een welbehagen.

De bruine Prins en zijne vrienden.

Een verhaal uit de eerste jaren der Oostindische Compagnie

DOOR

J. C. HOMOET.

Met 8 platen.

Prijs ingenaaid f 1.20; gebonden f 1.60.

De „bruine prins” is een Javaansche jongeling, die afstammende van de oude vorsten van Modjopait, door Ds. Dankaerts gevonden wordt op een buitgemaakt roofschip van de Dajakkers. In den beginne scheen de jongen wantrouwend bij de toespraken van den godvreezenden predikant, doch later kwam er eenige toenadering: zijn hart scheen beladen met een zeer zwaren last en tevens toegankelijk voor de woorden des Levens. De prins werd opgenomen in het huisgezin van den predikant.

Wat er vóór en na die opname gebeurde, welke de weg des Heeren was met den „bruinen prins”, totdat deze niet meer peinsde over de verloren grootheid van zijn geslacht, omdat hij geleerd had aardische grootheid nietig te achten en zich bewust was grooter te zijn dan een zijner vorstelijke voorvaderen, daar de God van hemel en aarde zijn Vader en Christus, de Heiland, zijn Broeder waren geworden — dat wordt ons verteld in dit merkwaardig boeiende verhaal, dat op elke bladzijde getuigenis aflegt van de grootheid en lankmoedigheid des Heeren.

En behalve op het boeiende van het verhaal, wijzen we op de frischheid, de kracht der beschrijvingen. Of getuigt het niet van een meesterlijk zich inwerken in de gedachten der „bruinen”, die toespraak op blz. 99, die wij gaarne als voorbeeld van stijl en zeggingskracht even citeeren:

„Tjih! (foei) lafhartige, verweekelijke afstammelingen van dappere voorvaderen! Viert gij dan telkens feest en geeft gij u altijd over aan laffe zelfgenoegzaamheid en ergerlijke gemakzucht! Waarom rust de kris zoolang in uwe scheede?! Ginds ligt de stad der blanke honden op het erf uwer vaderen! Weet dan: eenmaal zullen zij u tot slaven maken, eerst uwe kinderen, dan u zelve. En gij zult zuchten in slavernij, altijd, altijd!! — — Maar”, gaat zij in opgewondenheid voort; „nog is er tijd om het onheil af te wenden! En het zal afgewend worden! — Hoort, lafhartigen, wat de goden beschikt hebben!”

Zoo spreekt de gewaande toovenares en zij meende den wil der goden te kennen. Gods wil was een andere en . . . het boek van den heer Homoet leert ons het verschil kennen.

Vele lezers mogen dien erin vinden!

Illustratie uit: J. C. Homoet „De bruine Prins en zijne vrienden.”

Roberts beschermengel.

Een oorspronkelijk verhaal voor jongelieden

DOOR

J O H A N N A.

Geïllustreerd.

Prijs ingenaaid f 1.—; gebonden f 1.50.

„Indien de lezers mochten meenen, met het oog op de treffende en belangrijke gebeurtenissen, die in „Roberts beschermengel” worden verhaald, dat deze geschiedenis slechts een vrucht der verbeelding is, dan wil ik beginnen met hun te zeggen, dat dit niet alzoo is. Een deel der inkleeding moge verdicht zijn - de hoofdgebeurtenissen, hier vermeld, zijn *historisch*. Ook de beschermengel zelf, Elise, is een mensch van vleesch en bloed geweest.”

Aldus komt het voorwoord van de bekende schrijfster ons inleiden in het beoordeelen van haren voortreffelijken arbeid. Zij geeft waarheid, zuivere historische waarheid, die altijd - ieder zal dit toegeven - aantrekkelijker *kan* zijn, dan de aardigst verzonnen leugen.

Alleen - en hierop komt het aan - hangt het er geheel van af, *hoe* de waarheid is voorgesteld, *hoe* verteld, in welk kleed zij gehuld is en veel komt het er op aan, of door den kunstenaar of de kunstenaars de grondgedachte, de *kern* duidelijk genoeg aan het licht is gebracht, om den lezer niet in het gevaar te brengen *haar* (de waarheid) voorbij te zien en teveel aandacht te wijden aan het hulsel.

Men kan gerust zijn - Johanna ontving de stof voor haar verhaal van iemand, die tot de verschillende personen in betrekking heeft gestaan en zij zendt haar boek de wereld in met de bede: „Moge Gods genade, die zich over het verlorene ontfermt, er door verheerlijkt en het geloof van meer dan één lezer en lezeres er door versterkt worden: het geloof in God en in Zijne voorzienigheid”.

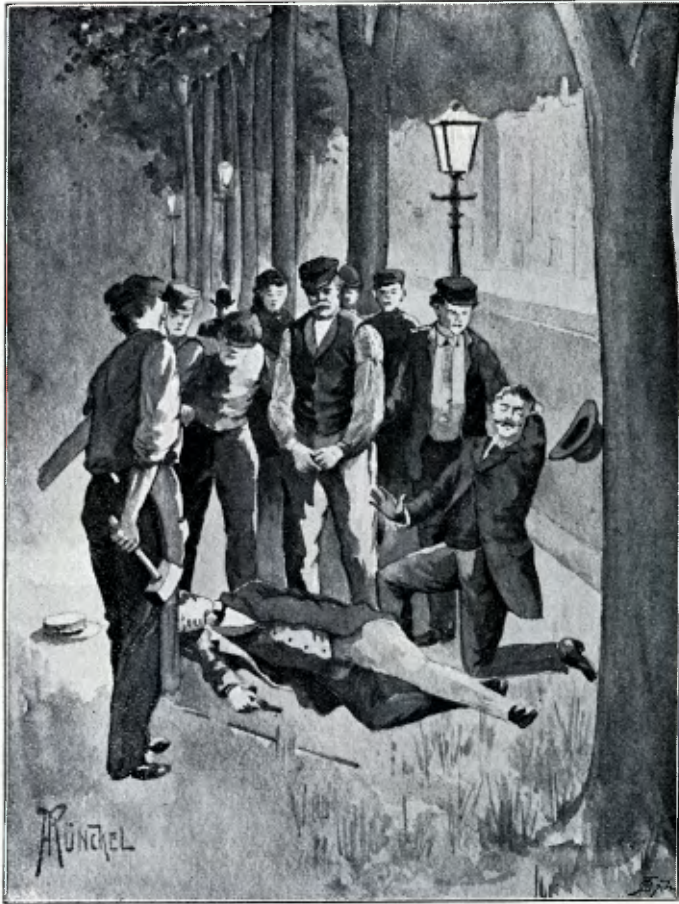
En Johanna verstaat de kunst van vertellen, evengoed als zij zich een heerlijk doel voor oogen weet te stellen.

Een opgave van de verschillende hoofdstukken, waaruit de gang van het verhaal zoo duidelijk blijkt, als dat in een geregelde, goed vertelde, belangrijke geschiedenis kan geschieden, overtuige den lezer.

1. Een gebaande weg. 2. Fluweelen Robby. 3. Adolfs grief. 4. Hoe het „thuis” ging. 5. Is godsdienst plicht? 6. Anna's roman. 7. Een harde les. 8. Een trouw vriend. 9. Een student. 10. Wilde haren. 11. Twee broeders. 12. Waar is Robert? 13. De weg der overtreders. 14. Gelijk zich een Vader ontfermt. 15. En er werd groote stilte. 16. Ware broederliefe. 17. Naar het Vaderhuis! 18. Tante Elise. 19. In de wereld geen troost. 20. Te zijner tijd. 21. Alles nieuw.

Hoe menigeen zal in die opsomming niet een schoone, wellicht zijn eigen geschiedenis zien. Vooral als van ons kan gezegd worden, als er staat op blz. 206.

„Ja, sinds dien tijd is hij zoo veranderd. Het is een goede verandering, dat is zeker.”

Illustratie uit: Johanna „Roberts beschermengel.”

DOMINEESTYPEN

door Rev. HAMES MANN.

Uit het Engelsch.

Met een voorrede van Dr. PH. J. HOEDEMAKER.

Prijs ing. f 1.—; geb. f 1.40.

„Deze predikantentypen zijn typen van Amerikaansche predikanten, die tegen den achtergrond van het kerkelijk leven in de Vereenigde Staten van Amerika scherp uitkomen,” — aldus Dr. Hoedemaker.

„Zij vertegenwoordigen typen, waarin de eigenaardigheden van verscheidene personen versmolten zijn tot één samenhangend beeld,” — aldus de schrijver.

En wij zouden daar bij willen voegen: wie het vertaalde is geen predikant, noch een Nederlandsche, noch een Amerikaansche, maar eene vrouw, over wier talent het ons hier niet goeddunkt iets te zeggen, daar de lezer na lezing ruimschoots in staat zal zijn het te roemen.

Dat het Amerikaansch is, wie zal er aan twijfelen, als hij leest, dat een der typen genoemd wordt „een predikant, die succes heeft” en een ander wordt aangeduid als „een predikant-impresario”?

Dat de schrijver oog heeft voor fijne onderscheidingen, men ziet het reeds, zoodra men het type vindt: „een priesterlijk priester” en zoo geven de titels reeds veel te denken.

Behalve — en hierop moeten wij wel wijzen, omdat geen der recensenten, die met meer of minder lof spraken over het boek, ervan gesproken heeft, — behalve een collectie typische portretten, vindt men een kern van begrippen, die een denkbeeld doen ontstaan van het kerkelijk leven in Amerika. Men heeft in den laatsten tijd heel veel over den godsdienst van Amerika gesproken, veler oogen zijn erop gevestigd en bekwame mannen hebben zich eraan gewijd Amerikaansche toestanden te bestudeeren — welnu in den meest aangename vorm vindt men hier gegevens om zichzelf een oordeel te vormen.

Het is ook vooral uit dat oogpunt, dat het boek gelezen en herlezen wil worden.

De Pastorie

van Nöddebo

door NICOLAAS, oud 18 jaar.

Uit het Deensch door G. F. HASPELS.

Ing. f 2.50; geb. f 2.90.

Inplaats van een „Voorrede” schreef de vertaler een „Waarschuwing”. Dit is kenmerkend: immers de heer G. F. Haspels meent wel wis en zeker, dat dit boek *elken* lezer goed zal doen, maar — geheel in den geest en in den stijl van het boek zelf — waarschuwt hij elkeen, die niet van ouderwetscheid en grappigheid houdt, het boek niet te lezen.

Ironisch noemt hij dan onzen tijd bij uitstek *ernstig*, namelijk in dien zin, dat 't ernstigste teeken des tijds is, dat er zoo weinig ernst is, omdat de ernstigste ernst vreugde is, zooals reeds de Stoicijnen zeiden.

Men ziet het, waar de schrijver of liever de vertaler zijn „voetangels en klemmen” plaatst, daar wijst hij ook aan waar zij liggen; want ieder gevoelt, dat dit heerlijke boek wil gelezen worden met groote aandacht, met blijmoedigen ernst en lettende op elk woord, elken zin, om niet de beteekenis mis te verstaan en daardoor . . . het genot des verstaans te missen.

Wilt ge bewijzen ervoor, dat de „waarschuwing” ligt in de lijn van het boek? Zie dan, hoe de schrijver zich introduceert:

„Toen ik de leste helft van mijn zomervacantie in Nöddebo's pastorie had doorgebracht, kreeg ik lust om op te schrijven, wat ik daarbuiten had beleefd en toen ik het geschreven had kreeg ik ook lust om het te laten drukken, want zoo gaat het altijd: stap voor stap gaat men voorwaarts op den breeden weg des verderfs”

Een criticus, aan wiens oordeel de schrijver veel waarde hechtte, las het boek vóór de uitgaaf en zei: „Ja, daar wordt tegenwoordig zooveel gekkigheid gedrukt, dan kan je de uwe ook wel laten drukken.”

Behalve den schrijver, die Nicolaas heet en in het eerste studiejaar is aan de Hoogeschool, vinden we in de pastorie twee broers van hem, die hij Grijsaard en Corpus Juris noemt en . . . daarenboven twee dochters van den dominee — natuurlijk ontbreekt papa niet in het gezelschap.

Nu stelle men zich voor wat al domme dingen zulk een troep jongelui onder elkaar kunnen uithalen en . . . welk een diepe ernst in die domme, onschuldige, ouderwetsche vreugde zich verbergen kan — en dan met de „waarschuwing” voor oogen leze men met gepaste aandacht en zoekende naar waar schoon „De pastorie van Nöddebo”. Men zal zich de genomen moeite niet beklagen.

W. van Nes

Illustratie uit: W. van Nes „Eén pleitgrond slechts.”

Eén pleitgrond slechts,

DOOR

W. VAN NES.

Geïllustreerd door Wilm Steelink.

Prijs ingenaaid f 1.50; gebonden f 1.90.

Hendrik Van Welsum, de zoon van een braven vader en een godvreezende moeder, was gevangen genomen onder verdenking van een vreeselijke misdaad, diefstal met moord, en de omstandigheden leiden er toe, dat hij wegens diefstal (de moord als niet bewezen vervalt uit de beschuldiging) veroordeeld wordt.

Niemand buiten de rechtbank geloof, dat hij de misdaad begaan heeft — zelfs de bestolene, Hendriks gewezen patroon, kan niet aannemen, dat zijn procuratiehouder, in wien hij steeds volkomen vertrouwd had, tot die laagheid in staat is geweest.

De wereld staat voor een raadsel, een vreeselijk raadsel voor een moeder en zuster, een pijnigend raadsel voor vrienden en vriendinnen — een ontzaglijk drukkend raadsel voor den veroordeelde zelf.

Hoe dit raadsel wordt opgelost leze men in het boek zelf — dat door den schrijver behandeld is met een liefde en zorgvuldige nauwgezetheid, waarvan elke lezer zich bij eenig nadenken zal overtuigd houden.

Het is geen waar verhaal in dien zin, dat er menschen van dien naam in die omstandigheden geleefd hebben maar wel zeker is het, dat de personen en zaken, hier geschetst, niet alleen geleefd hebben, maar nog leven, tot op zekere hoogte in elk leven, en de beweegkracht uitmaken, waardoor de wereld wordt voortgestuwd en — nu eens in de goede, vaak in de verkeerde richting wordt voortbewogen.

Er [komen menschen in voor, mannen, vrouwen en kinderen, zooals wij ze dagelijks ontmoeten; er zijn er, die we met levendige sympathie en innige bewondering leeren liefhebben en hoogachten; er zijn anderen, van wie we ons vol afschuw afwenden — precies als in den kleineren of grooteren kring, waarin we ons dagelijks bewegen.]

Maar boven al die menschen, boozen en goeden, staat God, de Algoede, voor Wiens heilig oog geen zonde bestaan kan; doch Wiens vrijmachtige genade in staat is zondaren tot bekeering te brengen en Wiens vrede alle verstand te boven gaat; doch ook Wiens stem zwijgt en Wiens oor niet hoort, zoolang *oetmoed*, *boete* en *gebed* achterwege blijven.

Daar is een weg ter ontkoming aan de vreeselijke bezoldiging der zonde; daar is een Genadegifte Gods . . . voor den boetvaardigen zondaar, die, door God geleerd, tot den waarlijk gemeenden uitroep komt: „Heer, wees mij zondaar genadig ik pleit op niets, neen niets dan uwe beloften, op Jezus' bloed.”

TYP. C. C. CALLENBACH NIJKERK.

Illustratie uit: Ernst Schrill „Dokter Voorwaarts' strijd
en overwinning.”

ERNST SCHRILL.

Dokter Voorwaarts' strijd en overwinning.

(2 deelen.)

Geïllustreerd door WILM STEELINK.

Prijs ingenaaid f 3.60; gebonden f 4.40.

ERNST SCHRILL.

ERNST SCHRILL is een Duitsch schrijver van zeker niet geringe beteekenis; de vertaler H. J. HANA heeft getoond den schrijver lief te hebben en te begrijpen, zooals dat noodig is voor een goed vertaler, die ons den schrijver in zijn volle kracht wil te aanschouwen geven; WILM STEELINK is een kunstenaar, zooals ons land er eenige heeft om onze eer op te houden, en dat zegt iets, waar de gansche beschaafde wereld weet mee te spreken van onze schilderkunst en waar onze meesters zijn vertegenwoordigd in alle musea, die iets beteekenen. Ziedaar de personen, die hebben samengewerkt om dit heerlijke boek te scheppen, voor Nederland genietbaar te maken en door kunst te illustreeren.

Het is een heerlijk boek, bevattende een verhaal uit Zuid-Rusland, waar Schrill zoo goed thuis is.

Een Duitsch blad schrijft van den inhoud: „De eigenaardige ver-

houdingen in de Russische Oostzee-provinciën en in Zuid-Rusland worden ons aanschouwelijk en vol leven voorgesteld. Het zijn zonderlinge hartroerende lotswisselingen, die hij schildert; spannende gebeurtenissen en geheimzinnige verwickelingen doorleven wij mede." Anderen noemen het toch pakkend en boeiend van het begin tot het einde; zij prijzen het als een verhaal, „dat tegen den achtergrond van den Poolschen opstand en heel het Russische leven met des te grooter effect uitkomt."

Wij kennen Rusland te weinig. Zeker is er in den laatsten tijd veel gesproken over den Czaar, die het initiatief neemt tot een Vredesconferentie en middelerwijl in Finland dingen doet, waarvoor ons verstand stilstaat. Als wij Rusland kenden, zouden wij wellicht die twee feiten met elkaar in logisch verband kunnen brengen. Welnu, laat ons dan Rusland bestudeeren, Ernst Schriil geeft er ons de gelegenheid toe.

Het eerste deel bevat 12 hoofdstukken, het tweede 8, waarvan we om een overzicht van den inhoud te geven de titels laten volgen:

1. Naar buiten;
2. Het spook op het kerkhof;
3. De gewaande doode;
4. Het geheim van het oude kasteel;
5. De overrompeling in het woud;
6. Een noodlottig doel;
7. Een merkwaardige ontmoeting;
8. De vlucht der twee engelen;
9. Midden in den Poolschen opstand;
10. Als verrader gevangen;
11. De dank van den spion;
12. Het huwelijk in de gevangenis.

In het tweede deel. 1. Een moeielijk begin; 2. Een levende doode; 3. Een onvoorziene overrompeling; 4. De dolle jacht; 5. In gevaar van dwaling; 6. Een nachtelijk avontuur; 7. Waarin twee vuren beginnen te branden; 8. Het tweede huwelijk. En eindelijk, om dit overzicht eenigszins te verduidelijken, zeggen wij met den heer Hana:

„Laat onze Christelijke pers nu eens een boek geven, dat in een paar tooneelen vol gloed en leven doet zien, met *welke wapenen* de mensch in Gods kracht, aan de verzoeking niet alleen het hoofd kan bieden, maar ook glansrijk over de verzoeking kan zegevieren."

Van allen verlaten en toch niet alleen

DOOR

E. THORNE.

Vrij naar het Engelsch door ANTHONIA MARGARETHA.

Geïllustreerd door A. Rünckel.

Prijs ingen. f 0.50; geb. f 0.75.

Wij zijn in de City van Londen en wij maken kennis met twee meisjes: Molly en Kitty, twee zusters, wier moeder vroeg stierf en wier vader geen godsdienst beleed, zoodat de beide kinderen opgegroeid waren schier zonder eenige kennis van het Evangelie. En ook die vader stierf weldra. Toen stonden de beide meisjes alleen op de wereld, alleen in het groote Londen, waar veel Kerken en Zondagscholen zijn, waar de godsdienst zelfs op de straat gepredikt wordt; maar waar ook de zonde gediend, de Schouwburg bezocht wordt en waar naast elk, die tot het kwade vermaant, de booze eenige anderen plaatst, die tot het kwade verlokken.

De schrijver is thuis in dat groote Londen en hij vertelt op eigenaardige, aantrekkelijke, leerzame manier, hoe het den beiden meisjes gaat; hij neemt u mee naar den Schouwburg — en gij leert er voortaan buiten te blijven —; hij brengt u bij den straatprediker en in het evangelisatielokaal en gij leert, dat het goed is daar te zijn en te hooren, dat „de Zoon des Menschen is gekomen om te zoeken en zalig te maken, wat verloren was.”

De schrijver is een goede gids door het groote Londen en niemand zal berouw er van hebben hem te volgen en naar zijne woorden te hooren.

Och, wat hebben die kleinen veel ondervonden en wat is die kleine Molly geweest haar „zusters hoedster,” zoo als de Heere het wil en zooals de Bijbel het ons leert.

Maar ook, hoe duidelijk wordt het:

„Hij zal Zijn volk niet eindeloos kastijden,
Noch eeuwiglijk Zijn gramschap ons doen lijden,
Hij is het, Die ons Zijne vriendschap biedt,
Hij handelt nooit met ons naar onze zonden,
Hoe zwaar, hoe lang wij ook Zijn wetten schonden,
Hij straft ons, maar naar onze zonden niet,”

mits men met de kleine leere bidden:

„Heere, ik geloof; kom mijne ongeloovigheid te hulp.”

Christoffel, de Dienaar des Heeren,

door Mrs. O. F. WALTON.

Uit het Engelsch door ALEIDA.

GEÏLLUSTREERD.

Prijs ing. f 0.50; geb. f 0.75.

„Een goed begin is het halve werk,” van dit spreekwoord — of is het een spreuk? — moet een schrijver, meer dan iemand anders doordrongen zijn. Men begrijpt waarom. De lezer ziet niet zoo als een beschouwer van schilderijen bijv. het geheel, maar begint altijd met het begin. Welnu, als het begin *niet* pakt, als het niet dadelijk om zoo te zeggen met de deur in huis valt en onmiddellijk doet vermoeden, dat er heel wat moois komen zal, dan — zoo zijn de lezers — leggen zij het prachtigste boek in een hoek en oordeelen over misschien driehonderd bladzijden, die volgen, naar de eerste, die zij even inzagen.

Dat zal met „Christoffel” niet gebeuren, want reeds op pag. 1, vlak tegenover het titelplaatje, neemt de schrijfster de vesting stormenderhand in en — al moest de lezer naar den trein — hij zou toch even willen zien, wat daar staat op blz. 2.

Nu zijn er schrijvers, die wel de eerste pagina's erg pakkend maken en dan bijv. na de 25ste hun pakkend schijnen te verliezen. Het spreekt van zelf, dat de lezer zich dan niet laat beetnemen, nog een poosje door worstelt, maar eindelijk vol wrevel en boosheid het boek van zich werpt.

Dat zal met „Christoffel” niet gebeuren: *het boek boeit en houdt de aandacht gespannen van het begin tot het eind*, trouwens men is dat zoo gewoon van Mevrouw Walton. Het is een boek met gezonden humor en treffenden ernst. Het handelt over iets wat gebeurde met een man, die onwillig was te luisteren naar een toespraak en toch die toespraak van woord tot woord inzoog; over wonderlijke muziek; er komt in voor de vraag: wat zijt gij? en die andere: waar gaat gij heen? Het verhaal speelt aan den zeekant en het vertelt van mannen en vrouwen en kinderen der zee. En de schrijfster weet alles zoo te zeggen, dat de lezer het ziet en begrijpt, zooals zij het gezien en begrepen heeft. Het is een heerlijk boek!

THOMAS CARLYLE

DOOR

Dr. F. van Gheel Gildemeester.

Prijs ing. f 1.50; geb. f 1.90.

Ieder kent Thomas Carlyle: d. w. z. ieder heeft wel eens van den grooten man gehoord; de meesten hebben zijn „Geschiedenis der Fransche Omwenteling” gelezen en sommigen hebben een portret van hem gezien of een fotogravure naar het portret van Millais; maar wanneer men *kennen* in een eenigszins hooger beteekenis neemt, dan zijn er weinigen, die zich ooit de moeite gaven van de studie, daartoe noodig.

Dat heeft Dr. F. van Gheel Gildemeester wel gedaan en wat hij hier aanbiedt is het product van ernstige studie. Ziehier op welk standpunt deze begaafde schrijver zich bij die studie geplaatst heeft: „Wanneer wij willen trachten een beeld van Thomas Carlyle te teekenen, dan staat het niet aan ons om op den rechterstoel plaats te nemen en te verklaren wat er aan dezen mensch ontbrak. Wij gaan eenvoudig zijn leven na; wij trachten te zamen zijne werken te begrijpen; en wij gelooven daarmede geen onbelangrijken arbeid te verrichten. Thomas Carlyle is een van de profeten der 19e eeuw.”

Dit is zeker *de* wijze om Carlyle te leeren kennen. En Dr. van Gheel Gildemeester weet zijn eenmaal ingenomen standpunt vol te houden tegenover den man, aan wien niemand minder dan Bismarck schreef:

„Wat gij voor lange jaren gezegd hebt over den held als schrijver, dat hij onder de edele noodzakelijkheid staat om waar te zijn, is in uzelf heerlijk gebleken; maar gelukkiger dan de helden, over wie ge daar spraakt, moogt gij u over uwe schepping verheugen en verder werken in rijke kracht, die God u nog lang moge bewaren.”

Het is deze man, die ons door Dr. Van Gheel Gildemeester wordt voorgesteld als een vriend. En voorsteller en voorgestelde hebben alle aanspraak op onze kennismaking, dunkt ons.

Marion of de Bergpas van Angrona.

EEN HISTORISCH TAFEREEL
UIT DE GESCHIEDENIS DER WALDENZEN

DOOR

W. BROCKHAUS.

Tweede druk. — Geïllustreerd.

Prijs ingenaaid f 0.60; gebonden f 0.85.

Onder de geloofsgetuigen, die in den loop der eeuwen om Christus' wille vervolgd, gemarteld en verdrukt zijn, behooren de *Waldenzen* zeker niet in de laatste plaats genoemd te worden. Sedert de rijke, godvruchtige koopman Petrus Waldus door een ongelukkigen, plotseligen dood van een zijner dischgenooten gewezen was op den ernst des levens en aan hem de vraag op de lippen gelegd was: „wat moet ik doen om zalig te worden?” en vooral sedert hij het antwoord vond op die vraag niet bij de dienaren zijner Kerk, maar in den Bijbel, — predikte hij het Evangelie, maakte aanhangers en . . . werd gehaat, vervolgd door allen, die in de ware prediking van de Blijde Boodschap gevaar zagen voor eigen macht. In 1184 werden Petrus Waldus en de zijnen door den paus in den ban gedaan, verketterd en wat dat beteekent, beteekende in die dagen, daarvan kunnen wij met onze duurgekochte, maar toch verkregen vrijheid van geweten ons maar nauwelijks een denkbeeld vormen.

Boeiend verhaald, vindt de lezer hier een episode uit de vervolging, waaraan de Waldenzen over een lange reeks van jaren, ja eeuwen, hebben blootgestaan.

Hoogst moeielijke tijden braken voor de Waldenzen aan in de dagen der Hervorming. Ook zij, die in Piëmont woonden werden in 1655 arglistig overvallen, gefolterd en in grooten getale vermoord; maar niets, niets boog den geloofsmoed der Waldenzen; de hoog opflinkerende brandstapels wakkerden het vuur van hun geloof slechts tot een steeds grootere vlam aan.

Dit boek geeft een treurig tafereel van dezen laatsten worstelstrijd; gelukkig en blij-eindend, maar daarom niet te minder aangrijpend en leerzaam. Daar is kracht te putten uit hun volharding; vrouwen uit hun overwinning en bemoediging in den strijd des geloofs, die niet meer zóó als toen, maar nog steeds gestreden wordt.

DHRON - TYP. G. C. CALLENBACH NIJKERK.

Illustratie uit: W. Brockhaus „Marion.”

Een zeeman aan wal

OF

De inval der Engelschen en Russen in 1799

DOOR

P. BROUWER.

Geïllustreerd door Wilm Steelink.

Prijs ingenaaid f 0.60; gebonden f 0.85.

Keurige illustraties versieren dit boeiend vertelde geschiedkundige verhaal, dat handelt over een gedeelte van onze geschiedenis, dat bij al de liefde, waarmede reeds zoo vaak de tachtigjarige oorlog behandeld is, wel wat al te veel verwaarloosd schijnt. Het is of wij in onze boeken liever zwijgen over dien naren tijd na 1795, toen wij Oranje ontrouw werden, de Franschen inhaalden en ons overgaven aan de jammerlijke dwaasheden der Revolutie, die met Koningsmoord begonnen, wellicht geëindigd zou zijn met Volksmoord, indien niet de Heer in Zijn lankmoedigheid een einde had gemaakt aan de triomfen der omwentelaars. Misschien voelen wij daarbij te zeer hoe ook wij, Nederlanders, verkeerd handelden; maar.... dit mag op den duur geen reden zijn om dit gedeelte onzer geschiedenis achteraf te schuiven en er niet over te spreken. De schrijver heeft het aldus begrepen en.... in een Zeeman aan wal ons doen zien, hoe ook in die dagen er menschen waren, die baden, geloofden en vertrouwden en wat nog meer zegt, hoe ook in die rampzalige jaren, God almachtig was en een trouw bewaarder der Zijnen.

Wij zijn in Noord Holland; we maken kennis met mannen en vrouwen, met Prinsgezinden en met Patriotten, alsof dan die vrienden van Oranje hun Vaderland niet liefhadden; we maken oorlog mee en trachten naar vrede en leeren begrijpen, wat een der hoofdpersonen zegt met een traan in 't oog: „k Dacht niet, dat mijn Vaderland me zoo dierbaar was! 't Is hard, er zoo van te moeten scheiden!” En de aldus toegesprokene vertolkt ook ons gevoel in de woorden: „Hard is het als vreemdelingen naar een vreemd land te gaan. Gelukkig, dat het *hemelsch* Vaderland onze troost blijft.”

Dat is, wat de geschiedenis leeren moet: Vaderlandsliefde en daarboven gaat dat andere gevoel, dat zegt: „Uit het hemelsch Vaderland zal ons geen vreemde tyrannie verdrijven! Dat Vaderland willen we samen zoeken: wij en — God geve het — onze kinderen!”

Illustratie uit: P. Brouwer „Een zeeman aan wal.”

Illustratie uit: A. van der Flier „Voor Vrijheid en Recht.”

Voor Vrijheid en Recht

door *A. van der Flier.*

⇒ Geïllustreerd. ⇐

Prijs ingen. f 2.50; geb. f 2.90.

Een geschiedkundig werk! Een werk van beteekenis, dat zijn waarde zal blijven behouden, zoolang Nederland Nederland is en zoolang het volk, dat tachtig jaren streed voor vrijheid en recht een geheugen zal hebben, sterk genoeg om zich te herinneren wat Oranje Nassau, Prins Willem I en zijn broeders voor ons gedaan hebben.

Trouw aan de geschiedenis, zooals die uit de feiten spreekt — er mag geen andere zijn —; vol eerbied voor ons dierbaar vorstenhuis; vol liefde voor onze heerlijke met goed en bloed gekochte vrijheid, schreef Mej. A. van der Flier dit boek, dat op iedere bladzijde geestdrift weerkaatst en van geestdrift doet tintelen: de lezer van heden dankt haar ervoor en de lezer van de toekomst zal haar ervoor blijven danken. Wij zijn er — en dit is geen ijdel woord — blij om, dat wij het hebben mogen uitgeven als een deel der Christelijke Bibliotheek en het verheugde ons hart, toen wij het konden doen illustreren.

LODEWIJK VAN NASSAU, wiens zinspreuk was: „Plutost mort que vaincu généreux sang de Nassau!” is de held van het boek, een held in alle beteekenissen, een held ook in dien zin, dat hij trouw

Mej. A. VAN DER FLIER.

aan de woorden, hem meegegeven door Juliana van Stolberg, zijne verheven en vrome moeder en gedragen door hem op een smalle, veelgelezen papierstrook in den helm, aan die woorden: „Bid aan houdend, mijn zoon!” gebeden had als een kind en gestreden als een man. Ja, dat zijn de helden, die Nederland groot gemaakt hebben en dat zijn de helden aan wie het goed is te herinneren in onze treurige dagen zonder gebed en... zonder echten heldenmoed: dit woord, hoe pijnlijk, moesten wij zeggen.

De schrijfster behandelt haar onderwerp met kennis, met geestdrift, met liefde — meer is niet noodig om te doen verwachten een kunstwerk, een meesterstuk. Waar zouden wij eindigen, indien wij eenig denkbeeld wilden geven van de schoone, de roerende, de treffende passages? Waar zouden wij eindigen, ja, waar zouden wij beginnen? Doch — immers is het niet noodig: de recensies in de dagbladen spraken luide genoeg!

PRISCA EN MIRIAM.

Een verhaal uit de vervolging in het jaar 303

door den schrijver van „Selcart” enz.

GEÏLLUSTREERD.

Prijs ingenaaid f 0.75; gebonden f 1.—

In een inleidend woord zegt de emeritus-predikant W. G. SMITT o. a. „de oudheidkundige en kerkhistorische juistheid in de beschrijving der Romeinsche zeden en gewoonten en in de schildering van het lijden en den geloofsmoed der toenmalige gemeente des Heeren, maakt dit werk bij uitstek rijk aan leering, terwijl het den lezer aanspoort tot verder onderzoek der historie, waaraan het is ontleend.”

Ziedaar zeker motieven genoeg om dit eenvoudige werk, waarin de verheerlijking van de liefdemacht Gods, die het geloof wekt, grondtoon is, met warmte te durven aanprijzen als gezonde, nuttige en stichtende lectuur.

Inderdaad er wordt in den laatsten tijd en misschien niet ten onrechte — over geklaagd, dat de kennis der kerkgeschiedenis maar al te gering is: welnu, wie zijn studie begint met een werk als Prisca en Miriam zal, zooals Ds. Smitt zegt, zich aangespoord vinden om dieper in te treden in de kerkgeschiedenis en zich zelf zoodoende een genot bereiden, dat klimt naarmate men meer geniet.

Het was een verschrikkelijke tijd en wij kunnen er ons moeielijk indenken, dat een bevel als het decreet van den Romeinschen keizer Diocletianus duizenden belijders van Christus deed vallen als offers van wild gedierte en wij kunnen ons nauwelijks voorstellen, dat een twintig jaar later onder *Constantijn den Groote* de kerkvergadering te Nicea werd gehouden en het Christendom tot staats godsdienst werd verheven.

Maar . . . de feiten zijn er om alle bedenkingen te overwinnen. Edoch — wat ons het meeste treft is noch het decreet van Diocletianus, noch de kerkvergadering van Nicea, neen . . . dat is de wonderbare, voor menschenverstand onbegrijpelijke *kracht van geloof*, de onvergelijkelijke *moed om te lijden*, door Gods genade geschonken aan Zijne getuigen.

De schrijver brengt ons in Rome — goed, hij weet daar den weg; de schrijver teekent ons de Christenen, heel goed, hij kent hen bij naam en toenaam en uiterlijke gestalte; maar meer dan dat, hij gunt ons een blik in de *ziel*, door God geheiligd, door Zijn vuur ontvlamd voor liefde tot Hem en . . . dat is, wat wij zien willen, want ook wij willen branden van vuur en geheiligd worden door de inwoning van Christus in onze harten.

Hierin ligt de kracht van Prisca en Miriam.

IN DEN STRIJD.

Herinneringen van een Transvaalschen jongen

DOOR

A. VAN DER FLIER.

Geïllustreerd.

Prijs ingenaaid f 0.45; gecartonneerd f 0.50.

„Een iedere nasie heeft zijn land,
Ons woon op de Afrikaansche strand . . .”

Wie deze twee regels leest, denkt aan wat geheel Europa sedert October van het jaar 1899 bezighoudt, in gedachten tenminste; denkt aan den worstelstrijd van onze Stamverwanten in Zuid-Afrika tegen het overmachtige Albion, dat door dezen oorlog blijk geeft van niet tevreden te zijn met eigen land, maar alle middelen goed acht, die kunnen meewerken om Engeland te doen heerschen in *alle* landen van *alle* „naties”.

Hoevele harten in Europa bloeden bij het gadeslaan van die worsteling! Hoevelen zijn niet begeerig naar elk woord, liefst een van beoediging over en in den strijd!

Welnu, dit boeiende, treffende en in vromen, vroeden zin stichtende en opwekkende boek voldoet aan deze begeerte: het worde gelezen, neen het zal worden gelezen door de jongens van Nederland zoolang het bloed zal blijven kruipen, waar het niet gaan kan; want wij voelen ons één met Transvaal.

Illustratie uit: A. van der Flier „In den strijd.”

JAN VAN KUYK Woutersz.

Een episode uit de geschiedenis van Dordrecht

DOOR

W. K. H A G A.

Geïllustreerd door H. J. WOLTER.

Prijs ingenaaid f 0.60; gebonden f 0.85.

In dit geïllustreerde boek vindt de lezer een inhoud, die, voortreffelijk verteld, een van de belangrijkste episoden behandelt uit de geschiedenis van de oude stad Dordrecht, gesticht in een jaar, dat *elke* jongen uit zijn geschiedenisboeken weet.

„Het was in den nazomer van 1567,” staat er op blz. 4.

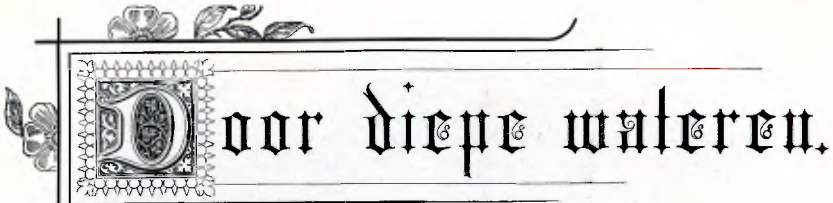
„’t Is aan den eersten Zondagavond in December van het jaar 1572,” zoo lezen we op blz. 157 (want het is een boek van *10 vel*, dat wij aanbieden).

Ziedaar eenige jaren uit onze geschiedenis, die altijd belangstelling inboezemen, 1567—1572. Zag het er op blz. 3 treurig uit, op blz. 157 is het feest in den lande. De lezer maakt in de geschiedenis van Jan van Kuyk den weg van droefheid tot vreugde mee! In meer dan één zin.

Op 22 Januari 1568 was er brand in de Nieuwe Kerk te Dorcht en Jan van Kuyk lag daar bewusteloos als slachtoffer bij de deur der Kerk. Hij werd gebracht in het huis van meester Andriesz en daar vertelde vrouw Jans hem voor ’t eerst de Blijde Boodschap en leerde hij te gaan tot Jezus en niet tot de Heilige Maagd. — Vier jaar later koos hij het leven door te sterven als martelaar! Ook voor hem was het vreugde!

Illustratie uit: W. K. Haga „Jan van Kuyk, Woutersz.”

Door diepe wateren.

EEN VERHAAL

DOOR

A. J. HOOGENBIRK.

Geïllustreerd door WILM STEELINK.

Prijs ingenaaid f 0.50.

Dit verhaal heeft een ondertitel, n.l. „de Hertog en zijn jonge vriend”. Men ziet hieruit dadelijk, dat men zich niet vergist, wanneer men meent hier weder voor zich te hebben een van die geschiedkundige verhalen, waarvan A. J. HOOGENBIRK het geheim bezit.

Boeiend geschreven, getrouw aan de waarheid, gevolg van studie en arbeid, gepaard met vernuft en liefde voor de jeugd, is „Door diepe wateren” een boek, dat ieder, die aan het lezen begonnen is, uitleest tot op de laatste bladzijde, vragende naar meer.

De bedoeling van dit boek is, duidelijk te maken, wat wij lezen in de Klaagliederen van Jeremia 3 : 26—33: „Het is goed, dat men hope en stille zij op het heil des Heeren. Het is goed voor een man, dat hij het juk draagt in zijn jeugd” enz. enz. Om te eindigen met den heerlijken troost: „want Hij plaagt en bedroeft der menschen kinderen niet van harte.”

Wij zijn met HOOGENBIRK in de eerste tijden der Hervorming en hertog Ulrich van Wurtemberg wordt aan ons voorgesteld. De jonge vriend, dien hij ontmoet, is een belangwekkende jongen, die geen priester wil worden.

Meer van den inhoud mag niet verteld, tenzij dan dat eenvoudige roerende slot, waar wij den 6^{den} November 1550 hertog Ulrich op zijn sterfbed vinden, waar allen bedroefd omheen stonden. „Doch hij was welgemoed en sprak: „Eer vergaan hemel en aarde dan Gods Woord; dat zal eeuwig bestaan.”

Chrom.-Typ. C. C. Callenbach, Nijkerk.

Illustratie uit: A. J. Hoogenbirk „Door diepe wateren.”

Donkere dagen.

Een verhaal uit het jaar 1672

DOOR

G. C. HOOGWERFF.

Met 4 platen van H. J. WOLTER.

Prijs ing. f 0.60; geb. f 0.85.

G. C. HOOGWERFF.

Donkere dagen — zoo mogen ze wel genoemd worden, die droeve dagen uit het bange jaar 1672, dat jaar, waarin ons land scheen overgeleverd aan de macht en de willekeur der vijanden, maar waarin God uitkomst gaf — op Zijn tijd.

En die dagen worden ons hier voor oogen gesteld door den bekwamen schrijver, die dit doet aan de hand van een geloofwaardig tijdgenoot, die blijkbaar zeer goed is ingelicht, en wiens verhaal verscheen in 1674.

Bang wordt het den lezer dikwijls te moede, maar aan het slot zal hij met Ds. Wernerus, den Psalmist nazeggen: „De Heere heeft groote dingen aan deze gedaen. De Heere heeft groote dingen bij ons gedaen, dies zljn wij verblijdt.” Zoo wekt „geschiedenis” „geloofsvertrouwen”.

Illustratie uit: G. C. Hoogewerff „Donkere dagen.”

SEL CART.

EPISODE UIT DE VERVOLGING DER GEMEENTEN
ONDER 'T KRUIS IN 1568.

DERDE DRUK.

Geïllustreerd door W. STEELINK.

Prijs ingenaaid f 0.60; gebonden f 0.85.

„Wie niet geheel vreemdeling is in de geschiedenis van ons vaderland, weet hoe de beginselen der Hervorming hier te lande een vruchtbaren bodem vonden en hoe de vervolgingen om des geloofs wille, onder de regeering van Keizer Karel V juist dienstbaar zijn geweest om het aantal belijders der rechtvaardiging door het geloof in Christus' zoenbloed, te vermeerderen. Het bloed der martelaren was ook hier het zaad der kerk.”

Uit dezen zin, voorkomende op blz. 8 van Selcart, valt reeds voldoende te oordeelen omtrent den inhoud van het boek; wij maken er kennis, behalve met den boekhandelaar Selcart uit den Haag, met Cors Stevensz, een eenvoudig landman uit Naaldwijk, die, wegens zijn breken met het Katholieke geloof op gruwelijke wijze gemarteld, niet tot „herroepen” te bewegen is en in de kracht des Heeren heerlijk getuigenis aflegt van wat in zijne ziel omgaat. Wij lezen van verboden samenkomsten, waar de eerwaarde Gelasius voorleest uit den Bijbel en we lezen van vrouwen, sterk in het geloof en in trouw aan God, zoowel als aan echtgenoot en vader.

We lezen van huiszoekingen door geestelijken van de Roomsche Kerk en zien hen bezig al wat Protestantsch is of heet met woede te vervolgen; maar we zien ook, hoe de marteldood van Cors Stevensz ertoe bijdroeg om anderen ijveriger, vuriger te maken dan ooit in den dienst van hunnen Verlosser en Zaligmaker. En na lezing van het boek, boeiend door inhoud en vorm beide, roepen we met volle overtuiging met den schrijver uit: „Zalig zijn de dooden, die in den Heere sterven; ja, zegt de Geest, opdat zij rusten en hunne werken volgen met hen.”

Dat de velen, die reeds het genot der kennismaking met Selcart smaakten, er evenzoo over denken, bewijst voorzeker de omstandigheid, dat hier *de derde druk* wordt aangeboden.

Chrom.-Typ. C. C. Callenbach, Nijkerk.

Illustratie uit: „Selcart.”

1794—1813.

Uit den Franschen tijd.

Door den Schrijver van „Selcart”.

Tweede druk. — Geïllustreerd.

Prijs ingenaaid f 0.60; gebonden f 0.85.

In dit boeiende verhaal wordt een familiegeschiedenis van de Hunefelds verhaald. De lezer moet weten, dat de schrijver aan die Hunefelds verwant is, wat natuurlijk eenigszins bijdroeg om die geschiedenis met een bijzondere voorliefde te behandelen.

Het was een bange tijd, die Fransche tijd, die getuige was van Gods zware kastijdingen over ons van Hem afgeweken volk en tegelijk van de wonderen Zijner goedheid, die het diep gezonken Vaderland weer een plaats deed innemen onder de natiën en het zijn verjaagd vorstenhuis uit den vreemde teruggaf.

Welke rol *Hunefeld* vervulde in dit droevig drama en waarom wij hem van den beginne af liefkrijgen, vinden wij uitmuntend weergegeven in den brief, door Hunefeld van koning Willem ontvangen en die begint met de woorden: „Gelet op de trouwe door den kapitein der hofgarde aan wijlen onzen beminden vader en ons huis bewezen . . .” enz.

Trouw aan Oranje . . . dat heeft onze sympathie.

CHROM - TYP. G. G. CALLENBACH NIJKERK.

Illustratie uit: „Uit den Franschen tijd.”

Woorden op het ziekbed.

Evangelische blaadjes voor zieken

DOOR

B. J. ADRIANI,

Predikant te Amsterdam.

Prijs f 0.40.

Een twintigtal blaadjes, met duidelijke letter gedrukt, in een omslag vereenigd, wordt hier aangeboden. Elk blaadje is uitnemend geschikt om aan ziekbedden te worden uitgereikt of voorgelezen. Men vindt hierin een van de dankbaarste wijzen van tractaatverspreiding, want zelden is een mensch meer vatbaar voor den troost van het Evangelie, dan wanneer hij op het ziekbed ter neder ligt. Mogen deze blaadjes niet slechts menigen zieke troosten, maar velen ten eeuwigen zegen zijn.

Evangelieprediking op het ziekbed.

Nieuwe blaadjes voor zieken

DOOR

B. J. ADRIANI.

Prijs f 0.40.

Als vervolg op „Woorden op het ziekbed” vindt men in dezen bundel een twintigtal nieuwe blaadjes, waarvan het eerste is getiteld: „Bij het begin der krankheid”, en het laatste „Geen hoop op genezing”. Daartusschen vindt men tal van woorden voor elken toestand op den lijdensweg van het ziekbed, die echter voor velen de weg ten leven kan zijn. God zegene daartoe de lezing dezer blaadjes.

Onze Christelijke Feestdagen.

OVERDENKINGEN

DOOR

DR. J. R. CALLENBACH; DR. J. A. CRAMER;
DR. J. H. GERRITSEN; DR. F. v. GHEEL GILDEMEESTER;
DR. A. J. TH. JONKER; DS. G. J. A. JONKER;
DR. M. F. v. LENNEP; DR. H. M. v. NES;
DR. JOH. W. PONT; DS. J. E. SCHRÖDER;
PROF. DR. J. J. P. VALETON JR.

Prijs ingenaaid f 1.50; gebonden f 1.90.

Een verzameling van opstellen over onze Christelijke Feestdagen, geschreven door een keur van godgeleerden, bij elken lezer te bekend om veel ervan te zeggen. Inderdaad hebben wij ons gelukkig geacht in dit boek zoovele goedklinkende namen bijeen te brengen en vooral zooveel mannen van beteekenis in de Kerk aan het woord te zien over onderwerpen, die hun het liefst waren en die, zoolang de Christelijke Kerk bestaan heeft en bestaan zal voor elk, die in haar gedoopt is en tot haar lidmaatschap is toegelaten, van het hoogste belang zijn.

Wij voegen hier dan ook alleen aan toe een inhoudsopgave van het boek:

J. E. SCHRÖDER: Het Kerst-Evangelie.
J. A. CRAMER: De „Engelenzang”.
J. J. P. VALETON JR: Oudejaarsavond.
J. R. CALLENBACH: Nieuwjaar.
H. M. VAN NES: Goede Vrijdag.
G. J. A. JONKER: Eerste Paaschdag.
A. J. TH. JONKER: Tweede Paaschdag.
M. F. VAN LENNEP: Hemelvaart.
J. W. PONT: Eerste Pinksterdag.
J. H. GERRITSEN: Tweede Pinksterdag.
F. VAN GHEEL GILDEMEESTER: Hervormingsdag.

Zeiden we boven, dat al die dagen, al die feesten belangrijk waren geweest, zoolang de Christelijke Kerk bestaan heeft, dan moeten wij immers voor de schoone woorden van Dr. Van Gheel Gildemeester een uitzondering maken: toch zou zeker geen der lezers dezen dag, die belangrijk zal blijven, zoolang de Kerk zal bestaan, willen missen, al zal men het betreuren, dat die dag *noodig* was; doch tevens niet vergeten, hoe juist hij bewijst, dat God niet ophield voor Christus' Kerk te zorgen.

Het gesprek des Heeren met de Samaritaansche

DOOR

J. E. SCHRÖDER.

Prijs ingenaaid f 0.60; gebonden f 0.95.

Ziehier den titel van een boekje, dat — zouden wij zeggen — door niemand ongelezen mag gelaten worden, die iets met opvoeding te maken heeft en dan zouden wij er bij willen voegen: dat is iedereen; niet alleen ouders, niet alleen onderwijzers voeden op, maar wij allen voeden elkander op en voorzeker kunnen wij allen iets leeren van onzen Meester, den Opvoeder bij uitnemendheid van het menschelijk geslacht.

De schrijver zegt: „De grootste paedagoog is niemand minder dan de Alwijze God, die geslacht op geslacht heeft op te voeden voor Zijn rijk, het Godsrijk, waarin de mensch zijn ideale bestemming bereiken moet.”

En verder: „Den gang van zijn opvoedingswerk stel ik mij aldus voor: opwekking van de in den mensch sluimerende krachten des eeuwigen levens — doen opwaken van het zonde- en schuld bewustzijn — wekken van het verlangen naar Gods gemeenschap — openbaring van den Vader — mededeeling van het hoogste goed”. Daarom verdeelt hij zijne bespreking voor de Gemeente van het gedeelte der H. S., dat door den titel wordt omschreven, in de volgende hoofdstukken: 1. Het slapende leven. 2. Het ontwakende schuld bewustzijn. 3. Het vragen naar God. 4. De aanbidding van den Vader. 5. De gave Gods erkend. Hoe Ds. Schröder dat doet, met welk een gloed en bezieling hij schrijft, is te bekend om er hier over uit te weiden.

I N H O U D

van den Catalogus van boekwerken ¹⁾ en van dit eerste supplement.

ONTSPANNINGSLECTUUR.

A. Verhalen en belletrie.

	Bladz.
ADELPHA. Stofgoud	6
ALCOCK. Koningskinderen	115
A. L. O. E. Ballingen in Babel	8
" " De Herder van Bethlehem	9
" " Verlost uit Egypte	116
ALONE. F. Overwonnen — toch Overwinnaars	10
BERGEN. J. VAN De Weezen	102
BETSY. Uit het leven	117
BOWMAN. ANNA Twee jongens op reis	11
BROCKHAUS. W. Het moedertje	103
COMRIE. MARGARET S. De beste vondst	12
CORELLI. MARIE Heimwee	13
CORNA. Verschillende werkkring	14
CORNELIA. Belijdenis en leven	16
" De oude Bijbel	18
" Zaaien en oogsten	20
De firma Jacob Vreeswijk & Zoon	22
ELISABETH. Kinderleven	118
GERDES. E. Een schat uit zee	24
" " De vergelding	24
HARDENBERG. A. De zoon der opstanding	105
Herinneringen, of de stem eener ontslapene moeder	25
HOMOET. J. C. De bruine Prins	119
HOOGENBIRK. A. J. Kinderen huns tijds	28
HOOGWERFF. G. C. Een schipbreukeling	26
JOHANNA. Aleida	30
" Roberts beschermengel	122

¹⁾ De beschrijving der boeken voorkomende op pag. 6—108 vindt men in den Catalogus van boekwerken, die in 1899 verscheen en op aanvraag *gratis* en *franco* wordt toegesonden, die van pag. 113—156 in dit supplement.

	Bladz.
KATE. J. J. L. TEN Op 's levens tweesprong	32
Kathleen. Een verhaal uit het Iersche volksleven.	33
Kijkjes naar binnen en naar buiten	34
Korte levensschets en briefwisseling eener vroeg ontslapene	35
MANN. REV. HAMES Domineestypen	124
MARSHALL. EMMA Kinderen van één Vader	36
" " Lettice Mainwaring	37
NES. W. VAN Eén pleitgrond slechts	127
NICOLAAS. De pastorie van Nöddebo	125
PANSY. Rebecca en hare omgeving	38
SCHRILL. ERNST Hedwig	39
" " Robert Fahrenhöft	40
" " Uit Ruslands steppen	41
" " Dr. Voorwaarts' strijd en overwinning	129
STRETTON. HESBA De leerjaren van Timotheus Breedvelt	42
" " Sam Franken's Spaarbank	42
THORNE. E. Van allen verlaten en tòch niet alleen	131
WALTON. MR. O. F. Christoffel, de dienaar des Heeren.	132
WETHERELL. E. Hoogmoed en ootmoed	105

B. Levensbeschrijvingen van beroemde personen.

ARMIN STEIN. Albrecht Dürer	43
" " Catharina von Bora	44
" " Filippus Melanchthon	49
" " Maarten Luther en Graaf Eberhard van Erbach	45
" " Paul Gerhardt	46
" " Wonderbaar geleid. Het leven van Chr. F. Gellert	47
GHEEL GILDEMEESTER. DR. F. VAN Thomas Carlyle	133
NES. DR. H. M. VAN John Bunyan	50
NIJLAND. E. John Williams	48
WITT-GUIZOT. MEVR. DE Charlotte de Laval en Louise de Coligny	51

C. Geschiedkundige verhalen.

ALCOCK. D. Aan den Euphraat	52
AS. G. VAN De Broeders	54
BERGEN. J. VAN De ballingen van Lucerna	55
BETSY. De vreugd ten top!	57
BROCKHAUS. W. Sam of de dageraad der vrijheid	103
" " Marion of de bergpas Angrona	134
BROUWER. P. Dagen van duisternis.	58
" " Een zeeman aan wal	136
BUISMAN. J. F. In eere hersteld	59

	Bladz.
DIXON. CH. Eerstelingen van den oogst	60
ELISABETH. 't Blijft: Oranje boven!	56
FLIER. A. VAN DER Door nacht tot licht	104
" " Voor vrijheid en recht	139
" " In den strijd	142
GOOSZEN SCHAFFER. De Hofprediker van den Prins	59
HAGA. W. K. Jan van Kuyk Woutersz.	144
HOOGENBIRK. A. J. Morgenlicht en Middagzon	61
" " Door diepe wateren	146
HOOGEWERFF. G. C. Bar-Cochba	106
" " De Martelaars der eerste Christen gemeenten.	62
" " De Vrijbuiters van Kennemerland	64
" " Donkere dagen	148
KASSIES. J. Een bidstond in het riet	65
LINSCHOTEN. J. H. VAN De zwaardveger van Leiden	67
LUITINGH. J. C. De daden der Zeeuwen	67
LUMMEL. H. J. VAN Vaderlandsche gedenkdagen	68
MACLAINE PONT. M. W. De ballingen	70
MEIJER. D. H. De vrijbuiters van Leiden	72
Prisca en Miriam	141
Selcart	150
Uit den Franschen tijd door den schrijver van Selcart	152
VERGERS. P. Liefde en haat	71
" " Willem van Straal	71
WEBB. MEVR. Benaia	108

STICHTELIJKE LECTUUR.

ADRIANI. B. J. Woorden op het ziekbed	154
" " Evangelieprediking op het ziekbed	154
DAMMANN. JULIUS Is het wel met U?	74
HAVERGAL. FRANCES RIDLEY Geheel voor den Heer	75
" " " Koninklijke bevelen	76
" " " Koninklijke gift	76
" " " De lichtende ster in de duisternis	77
Herinneringen voor zieken en lijdenden	99
JONKER. DR. A. J. TH. Beter dan Robijnen	78
NOTTEN. J. W. A. De staf des Pelgrims	79
Onze Christelijke Feestdagen	155
SCHNELLER. LUDWIG Kent gij de Apostelen?	85
" " Opdat allen Hem kennen	86
SCHRÖDER. J. E. Voor de praktijk des Christelijken levens	80
" " Op Jezus zien	81

	Bladz.
SCHRÖDER. J. E. De gelijkenis van den Verloren Zoon	82
” ” Eerstelingen uit de Geschiedenis der Christ. Kerk	83
” ” Het leven van Paulus	84
” ” Het gesprek des Heeren met de Samaritaansche	156
Verzameling van Bijbelsche gebeden	99

BIJBELSTUDIE.

HULST. L. J. Supra en Infra	87
LIEFDE. J. DE De Oude en de Nieuwe Schepping	87
MELLE. P. J. VAN De Koninklijke Wet	88
MEYER. F. B. Israël, een Vorst Gods	89
NISSEN. J. Practische Handl. bij het onderw. in de Bijb. Gesch. .	90
SCHÖTTELNDREIER. C. F. Bijbelsche Geschiedenissen	91
STOCKMAYER. OTTO Gedachten over den Profeet Elia	92
” ” Van stap tot stap	93
Zakelijk woordenboek des Bijbels	94

CHRISTELIJKE WETENSCHAPPELIJKE WERKEN.

BRUMMELKAMP. A. Voor het Gemeene Best	95
MELLE. P. J. VAN Korte schets der Christelijke geloofsleer	96
NOTTEN. J. W. A. De geesteskranke en zijne behandeling	96
SOHM. RUDOLPH De geschiedenis der Kerk	97
VEEN. DR. S. D. VAN Zondagsrust en Zondagsheiliging	98

BELIJDENISGESCHRIFTEN.

ADRIANI. B. J. Wilt gijlieden ook zijne discipelen worden?	100
BEETS. NICOLAAS Geschenk aan jonge lidmaten	100
” ” Op den dag der bevestiging	100
BETSY. De gelijkenis van de wijze en dwaze maagden	100
BONNET. L. De Christen aan de tafel des Heeren	100
De Geloofsbelijdenis van den Christen	101
HOEKSTRA. J. De Christennaam	101
HUYDECOPER. DR. T. R. C. Gedachten bij het naderen van den dag der aflegging mijner Geloofsbelijdenis	101
VERHOEFF. J. G. Een woord tot allen die in de Ned. Hervormde Kerk belijdenis des geloofs hebben afgelegd	101
WIERSMA. J. H. Vergeet uwe belijdenis niet	101

Vereeniging Christelijke Bibliotheek,

gevestigd te Nijkerk.

Uitgever G. F. CALLENBACH.

Programma voor den 4^{en} Jaargang.

Eén pleitgrond slechts, door *W. van Nes*.

Het leven van Oberlin, door *Armin Stein*.

Onweerswolken. Een verhaal uit de dagen van
Chrysostomus, door *F. W. Farrar*.

Japan en de Japanners, door *E. Nijland*.

Oorspronkelijk geschiedkundig verhaal door *Mej. A. v. d. Flier*.

Dit programma is onder voorbehoud van mogelijke wijzigingen zoo dit noodig blijkt.

De contributie bedraagt f5.— per jaar. Daarvoor ontvangt men minstens 100 vel druks (1600 bladzijden) in stevige omslagen netjes aan deelen ingenaaid, zoodat b.v. een boek van 160 bladz. den leden slechts 50 cent kost. Fraaie linnen stempelbanden verhoogden den prijs met 35 cent per deel. Mochten bovengenoemde boeken te zamen geen 100 vel bedragen, dan wordt aan dit program nog een boekwerk toegevoegd.

Na de verschijning van het 40^e vel wordt over de jaarcontributie beschikt. Alleen door bedanken vóór of met het einde van den loopenden jaargang houdt men op lid te zijn; wie niet bedankt blijft ook het volgend jaar lid.

De Vereeniging herdrukt geen reeds bekende boeken, maar levert haren leden steeds geheel nieuwe lectuur.